

gospodarske, obrtniške in národne.

Izhajajo vsak petek ter stanejo v tiskarni prejemane za celo leto 3 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 75 kr. in za četrt leta 90 kr., — po pošti prejemane pa za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld. in za četrt leta 1 gld. — Za prinašanje na dom v Ljubljani se plača na leto 40 kr. Naročnino prejema upravništvo v Blasnikovi tiskarni. — Oglase (instate) vzprejmlje upravništvo, in se plača za vsako vrsto za enkrat 8 kr., za dvakrat 12 kr., za trikrat 15 kr. — Dopisi naj se pošiljajo uredništvu „Novic“.

V Ljubljani 10. junija 1898.

Politiški oddelek.

Konec!

Avstrijski narodi so lahko zadovoljni. Ni jim treba, premeniti njihovega mnenja o državnem zboru, ni se jim bati, da bi se uresničile njihove želje, da bi se odpravil časniški in koledarski kolek, da bi se odpravile nadležne erarične mitnice, da bi se znižale prepisne pristojbine za kmetska posestva! Ne! vsega tega se ni bati, dokler se ne prekličejo jezikovne naredbe.

Desnica je, ustreza je vladni želji in občni potrebi, storila primeren korak, da omogoči redno funkcioniranje državnega zbora. Predlagala je po posl. Milewskem, naj se za prvo branje rečenih vladnih predlog določijo posebne seje. Predsedstvo poslanske zbornice, uvidevši da se to proti volji obstrukcionista ne da doseči, je sklicalo načelnike vseh parlamentarnih klubov na posvetovanje o tem predlogu. In pri tem posvetovanju so načelniki nemških klubov brez ovinkov in s hvalevredno odkritosrčnostjo povedali, da na noben način ne pripuste parlamentarne rešitve navedenih reform, ampak da bodo vsak dotični poskus preprečili z najbrezobzirnejšo obstrukcijo. Tej izjavi so se uklonile vse stranke in predsednik Fuchs je v zadnji seji povedal, da se Milewskega dobrohotni predlog ne da izvršiti, da mora zbornica še nadalje tratiti dragi čas z brezplodnimi razpravami.

Ta konferenca klubovih načelnikov o Milewskega predlogu je situvacijo popolnoma pojasnila. To je bil zadnji poskus, omogočiti redno funkcioniranje in koristno ter uspešno delovanje državnega zbora. Negativno stališče nemških klubov je odprlo oči tudi omahujočemu in na srečen izid svojega posredovanja še vedno računajočemu ministerskemu predsedniku grofu Thunu. Sedaj se je naposled tudi vlada prepričala, da se s sedanji parlamentom absolutno ne da izhajati, da v sedanjem parlamentu vladajočemu nemškemu nasilstvu in terorizmu ni

drugače narediti konec, kakor če se uniči vsaj ta parlament, ako že ne ves parlamentarizem.

In kaže se, da se je vlada končno odločila na odločilni korak. V torek dne 7. junija je po dolgi mučni bolezni izdihnila sedanja poslanska zbornica. Naznanilo se je sicer, da bode prihodnja seja čez teden dnij, toda nihče ne verjame, da se bo res vršila, vsakdo je prepričan, da se poslanci v tekočem letu več ne snidejo v grški palači na Francovem ringu, da vlada že tekom prihodnjih dnij razglasi naredbo, s katero se zasedanje poslanske zbornice odgodi ali pa zaključi, ako se zbornica že ne razpusti in da si bo vlada pomagala za naprej s cesarskimi naredbami na podlagi § 14.

V torek je avstrijski parlamentarizem napovedal bankrot in vse je pripravljeno za njega slovesni pogreb. Resnično in odkritosrčno žalujemo morda samo Slovenci po njem, drugi narodi ne, najmanj pa Nemci, ki dobro vedo, da se jim ni ničesar bati, kar je dr. Steinwender že za časa Kielmanseggovega vladanja naravnost priznal.

Vlada si ne more drugače pomagati, kakor da vlada brez parlamenta, s pomočjo § 14., ako se že ne dotakne ustave same. Zameriti jej tega ne more nihče, saj uvideva vsakdo, da radi blaznega počenja nemških steklišev, ki so že razvili zastavo upornosti in začeli očitno hujskati proti državi in proti vladajoči dinastiji, vender ne gre, ustaviti ves državni stroj. Ta stroj mora teči naprej in zato razsoden človek vladi ne more zameriti, da je odstranila, kar je zadrževalo in oviralo funkcioniranje tega stroja. Državi je to gotovo vsaj v sedanjih kritičnih časih na korist, bati pa se je, da bo nam Slovencem v narodnem oziru na škodo. Na to moramo biti pripravljeni, škode pa se moremo ubraniti samo če stojimo krepko, neustrašno in neutrudno, zjedinjeni in solidarni na braniku svojih pravic. V tem slučaju nam tudi najhujši absolutizem ne more do živega in bomo lahko prestali tudi novo ero, katera se je začela v torek dne 7. junija 1898. l.